

Dosarul nr. 2rac-152/2022
2-20080184-01-2rac-12072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Sv. Vișcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Dreamgreen” și Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Dreamgreen” împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei și a penalității de întârziere,
împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 iulie 2020, SRL „Dreamgreen” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova”, cu privire la încasarea datoriei și plăților aferente, solicitând încasarea datoriei în mărime de 1 050 252 lei, a penalităților de întârziere calculate până la data de 14 iulie 2020 în mărime de 840 512, 92 lei, obligarea pârâtului să restituie lenjeria primită: cearșafuri – 1000 bucăți și fețe de perne – 500 bucăți, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii SRL „Dreamgreen” a indicat că la 01 octombrie 2019, între SRL „Dreamgreen” și ÎS „Calea Ferată din Moldova” a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 01/10-2019, potrivit căruia prestatorul s-a obligat să presteze beneficiarului servicii de spălare a lenjeriei primite, iar beneficiarul s-a obligat să primească și să achite serviciile în termen de 10 zile de la data emiterii facturii fiscale și actului de prestare a serviciilor pentru serviciile executate.

Reclamantul a menționat că datoria se atestă prin factura fiscală nr. AAH9964518 din 09.01.2020; factura fiscală nr. AAH9964519 din 16.01.2020; factura fiscală nr. AAH9964520 din 22.01.2020; factura fiscală nr. AAH9964528 din 31.01.2020; factura fiscală nr. AAH9964564 din 07.02.2020; factura fiscală nr. AAH9964565 din 17.02.2020; factura fiscală nr. AAH9964577 din 24.02.2020; factura fiscală nr.

AAH9964628 din 29.02.2020; factura fiscală nr. AAH9964629 din 09.03.2020; factura fiscală nr. AAH9964630 din 12.03.2020.

Reclamantul a specificat că, toate facturile fiscale și actele de predare-primire, au fost contrasemnate de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, fără a înainta careva pretenții referitor la serviciile prestate de SRL „Dreamgreen”.

Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce, conform situației din 09 iulie 2020, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a acumulat o datorie față de SRL „Dreamgreen” în mărime de 1 050 252 lei, iar în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 01 iulie 2020, SRL „Dreamgreen” a expediat în adresa ÎS „Calea Ferată din Moldova” notificare prin care a solicitat achitarea datoriei de bază și a penalităților de întârziere până la 08 iulie 2020, însă ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu a reacționat la notificarea reclamantului.

Referitor la pretenția privind obligarea restituirii lenjeriei, reclamantul a menționat că la 25 octombrie 2019, între SRL „Dreamgreen” și ÎS „Calea Ferată din Moldova” a fost încheiat un Acord adițional la contractul de prestări servicii nr. 01/10-2019.

Prin procesul-verbal nr. 1 de predare-primire a lenjeriei din 13 noiembrie 2019, SRL „Dreamgreen” a predat, iar ÎS „Calea Ferată din Moldova” a primit, lenjerie după cum urmează: cearșafuri - 1 000 bucăți; fețe de perne - 500 bucăți.

Astfel, prin notificarea din 01 iulie 2020, reclamantul i-a solicitat pârâtului restituirea lenjeriei, concomitent i-a acordat un termen de 10 zile pentru restituire. Contrar prevederilor contractuale și solicitării reclamantului pârâtul nu a restituit lenjeria, astfel, solicitând obligarea pârâtului să restituie lenjeria primită.

La 06 octombrie 2020, SRL „Dreamgreen” a depus cerere de concretizare a pretențiilor și majorarea cuantumului acțiunii, prin care a solicitat încasarea datoriei de bază în mărime de 1 050 252 lei, penalităților de întârziere în mărime de 840 512,92 lei, calculate până la data de 14 iulie 2020, penalității de întârziere în mărime de 84 073,84 lei, calculată pentru perioada de 14 iulie 2020 și până la 06 octombrie 2020, obligarea pârâtului să restituie lenjeria primită și anume cearșafuri – 1000 bucăți, fețe de perne - 500 bucăți, cât și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 02 februarie 2021, SRL „Dreamgreen” a depus repetat cerere de concretizare a pretențiilor și majorarea cuantumului acțiunii, prin care a solicitat încasarea datoriei de bază în valoare de 1 050 252 lei, a penalităților de întârziere în valoare totală de 1 528 481,66 lei, calculate până la data de 29 ianuarie 2021, încasarea taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată și obligarea de a restitui lenjeria primită.

La 13 mai 2021, SRL „Dreamgreen”, a depus cerere de renunțare la pretenție privind obligarea ÎS „Calea Ferată din Moldova” să restituie lenjeria primită - cearșafuri 1000 bucăți, fețe de perne 500 bucăți (f.d.222, vol. I).

Prin încheierea din 03 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea depusă de SRL „Dreamgreen”, privind renunțul la pretenția privind obligarea ÎS „Calea Ferată din Moldova” să restituie reclamantului lenjeria primită, fiind dispusă încetarea procesului civil în partea acestei pretenții.

Prin hotărârea din 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul SRL „Dreamgreen” datoria la contractul de prestări servicii nr.01/10-2019 din 01.10.2019, în mărime de

693 220 lei, penalitatea în mărime de 600 000 lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 50 000 lei, în total suma de 1 343 220 lei.

În rest, pretențiile privind încasarea datoriei, penalităților, au fost respinse ca neîntemeiate.

La 09 iunie 2021, SRL „Dreamgreen” a depus cererea de apel nemotivată, ulterior la 19 octombrie 2021 a prezentat motivarea apelului și taxa de stat, solicitând casarea hotărârii instanței de fond în partea în care au fost respinse pretențiile și emiterea unei decizii noi privind admiterea integrală a acțiunii.

La 30 iunie 2021, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a depus cerere de apel nemotivată, iar la 03 decembrie 2021 a prezentat cererea de apel motivată, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei decizii noi privind respingerea cererii de chemare în judecată și încasarea din contul intimatului a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu prezentul litigiu.

Prin decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de SRL „Dreamgreen”.

S-a admis cererea de apel depusă de ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

S-a modificat hotărârea din 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea cuantumului penalității încasate, prin micșorarea sumei încasate de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul SRL „Dreamgreen” de la suma de 600 000 lei până la de 100 000 lei.

În rest, hotărârea a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apelantului ÎS „Calea Ferată din Moldova” privind netemeinicia încasării datoriei în sumă de 693 220 lei or, SRL „Dreamgreen” și-a executat cu diligență obligațiile asumate prin contractul de prestări servicii de spălare a lenjeriei nr. 01/10-2019, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate la dosar, pe când ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu și-a executat obligația de achitare integrală a prețului serviciilor de care a beneficiat.

Mai mult, ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu a prezentat careva probe admisibile și pertinente întru răsturnarea temeiniciei acțiunii formulate de SRL „Dreamgreen”, astfel încât instanța de apel a menținut soluția instanței de fond de admitere a pretenției privind încasarea datoriei în sumă 693 220 lei.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele SRL „Dreamgreen” precum că instanța de fond neîntemeiat a redus suma datorată de la 1 050 252 lei la suma de 693 220 lei, apreciind suma de 357 032 ca fiind achitată cu titlu de datorie în temeiul art. 875 din Codul civil, respectiv considerând că instanța de fond urma să aprecieze suma de 357 032 lei ca fiind încasată în contul SRL „Dreamgreen” ca penalități de întârziere.

În acest sens, reiterând datele facturilor fiscale reflectate în actul de verificare contabilă instanța de apel a stabilit că, datoria formată în mărime de 1 050 252 lei, are la baza factura fiscală nr. AAH9964518 din 09.01.2020, pentru suma de 247 320 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 1 de spălare a lenjeriei pentru data de 09.01.2020; factura fiscală nr. AAH9964519 din 16.01.2020, pentru suma de 153 384 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 2 de spălare a lenjeriei pentru data de 16.01.2020; factura fiscală nr. AAH9964520 din 22.01.2020, pentru suma de 103 812 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 3 de spălare a lenjeriei pentru data de 22.01.2020; factura fiscală nr. AAH9964528

din 31.01.2020, pentru suma de 115.416 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 4 de spălare a lenjeriei pentru data de 31.01.2020; factura fiscală nr. AAH9964564 din 07.02.2020, în valoare de 54 420 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 5 de spălare a lenjeriei, pentru data de 07.02.2020; factura fiscală nr. AAH9964565 din 17.02.2020, în valoare de 179 004 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 6 de spălare a lenjeriei pentru data de 17.02.2020; factura fiscală nr. AAH9964577 din 24.02.2020, în valoare de 101 640 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 7, de spălare a lenjeriei, pentru data de 24.02.2020; factura fiscală nr. AAH9964628 din 29.02.2020, în valoare de 68 436 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 8, de spălare a lenjeriei, pentru data de 29.02.2020; factura fiscală nr. AAH9964629 din 09.03.2020, în valoare de 114 192 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 9, de spălare a lenjeriei, pentru data de 08.03.2020; factura fiscală nr. AAH9964630 din 12.03.2020, în valoare de 32 628 lei și actul de prestare a serviciilor nr. 10, de spălare a lenjeriei, pentru data de 12.03.2020 (f.d.11-30,vol.I).

Instanța de apel a stabilit că toate actele contabile au fost contrasemnate de ambele părți și emise întru achitarea serviciilor de spălare a lenjeriei indicate expres în facturile nominalizate supra, respectiv, s-au respins argumentele apelantului SRL „Dreamgreen” privind încasarea sumei de 357 032 lei cu titlu de datorie.

Cu privire la pretenția privind încasarea penalității, prin prisma prevederilor art.947 alin. (1)-(3), 948, 953 alin. (1) din Codul civil, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a constatat faptul că întrucât reclamanta a solicitat încasarea penalității a sumei de 1 528 481,66 lei, calculată pentru perioada de până la 29 ianuarie 2021, fiind una exagerată a micșorat cuantumul până la 600 000 lei.

Totodată, apreciind coraportul dintre mărimea penalității stabilite și mărimea prejudiciului real suportat, instanța de apel a reținut temeinicia cerinței ÎS „Calea Ferată din Moldova” privind reducerea sumei penalităților or, suma penalităților fiind una vădit disproporțională.

De altfel, în scopul diminuării sau excluderii efectului negativ al clauzelor abuzive conținute în contracte, respectiv de a asigura exercitarea cu bună-credință a drepturilor și obligațiilor civile, instanța de apel a micșorat suma penalității încasate de către instanța de fond în mărime de 600 000 lei, până la suma de 100 000 lei.

Prin încheierea din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea declarată de SRL „Dreamgreen” privind corectarea erorilor comise în decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

S-a corectat eroarea, conținută în decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în partea ce ține de indicarea incorectă a sumei cuantumului penalității încasate și anume s-a corectat sintagma „prin micșorarea sumei încasate de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul SRL „Dreamgreen” de la suma de 600 000 (șase sute mii) lei, pînă la de 100 000 (una sută mii) lei” cu sintagma corectă „prin micșorarea sumei încasate de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul SRL „Dreamgreen” de la suma de 600 000 (șase sute mii) lei, pînă la de 200 000 (una sută mii) lei.”

La 03 iunie 2022, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a depus recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate cu adoptarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Recurentul a invocat că instanțele judecătorești au oferit o soluție greșită asupra cazului litigios ca urmare a aplicării eronate a normelor de drept material, anume prin

neaplicarea și interpretarea în mod eronat a legii care trebuia să fie aplicată raporturilor juridice stabilite între părți.

Recurentul a invocat că instanțele inferioare nu au ținut cont de împrejurările imprevizibile, nici nu au cercetat probele care demonstrează situația financiară dificilă a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, de faptul că întreprinderea până în prezent se confruntă cu mari greutăți financiare, de situația legată de războiul din Ucraina or, instanța de apel a admis doar parțial cererea de apel declarată de către ÎS „Calea Ferată din Moldova” modificând hotărârea din 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin micșorarea dobânzii de întârziere de la 600 000 lei, pînă la 100 000 lei. Or, acest impact a fost/este în afara controlului întreprinderii și în mod rezonabil a fost/este imposibil de a fi evitat, inclusiv consecințele acestuia.

Drept urmare, instanțele inferioare la examinarea cauzei au interpretat și au aplicat eronat prevederile art. 904 alin. (1) din Codul civil.

Recurentul a mai menționat că, necătând la faptul că, ÎS „Calea Ferată din Moldova”, a argumentat faptul că intimatul SRL „Dreamgreen”, a calculat penalitatea cu 0,5% pe zi din suma restantă, adică clauza penală este calculată per/zi și nu săptămână, lună sau an, ceea ce înseamnă că 0,5% per/zi constituie 182,5% per/an, respectiv pretențiile urmau a fi respinse integral, însă instanțele inferioare nu au insistat la elucidarea acestui fapt, iar în consecință ÎS „Calea Ferată din Moldova”, a fost lezată de dreptul său procedural.

Mai mult, la materialele cauzei nu există nici o probă care să demonstreze că acest prejudiciu evaluat la suma de 100 000 lei s-a produs în realitate și a fost cauzat de ÎS „Calea Ferată din Moldova” or, în relațiile contractuale, prejudiciul, cauzat prin neexecutarea sau executarea defectuoasă ori tardivă a obligației, trebuie să fie cert. Prejudiciul este cert atunci când existența lui este sigură, de necontestat, iar întinderea sa poate fi evaluată. Dacă însă neexecutarea nu a cauzat nici un prejudiciu, nu există temei pentru a solicita repararea a ceva ce nu există.

Prin încheierea din 09 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție a fost admisă cererea depusă de ÎS „Calea Ferată din Moldova” privind scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs.

S-a scutit ÎS „Calea Ferată din Moldova” de la plata taxei de stat în sumă de 11 898,30 lei la depunerea cererii de recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

La 21 iunie 2022, SRL „Dreamgreen” a declarat recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate și a hotărârii din 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu adoptarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii, cu încasarea din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” în temeiul art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă a penalității contractuale în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, calculate din suma de 1 050 252 lei începând cu 05 iunie 2021 și pînă la data pronunțării deciziei instanței de apel la 22 februarie 2022 în sumă totală de 1 795 930,92 lei, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului SRL „Dreamgreen” și-a manifestat dezacordul cu soluțiile instanțelor de judecată, reiterând circumstanțele de fapt și de drept din acțiune și cererea de apel. Suplimentar, a menționat că necesită a fi apreciate critic argumentele instanțelor

ierarhic inferioare în partea ce ține de respingerea probelor prezentate în partea ce dovedesc faptul că în temeiul art. 875 din Codul civil și pct. 3.7 din contract, recurentul a imputat sumele achitate de către intimat în contul stingerii penalităților de întârziere, or, intimatul se afla pentru o perioadă îndelungată de timp în întârziere față de recurent.

Recurentul consideră că instanțele ierarhic inferioare, în mod nejustificat au redus cuantumul datoriei restante de la 1 050 252 lei la suma de 693 220 lei, or părțile expres în contract au stabilit modalitățile de stingere a datoriilor în cazul în care suma plătită nu este suficientă pentru stingerea tuturor datoriilor, respectiv, recurentul s-a condus de voința exprimată de părți în contract și cea rezultată de lege, iar suma de 357 032 lei achitată de intimat după înaintarea acțiunii a fost imputată în contul stingerii penalităților de întârziere.

Prin urmare, concluziile instanțelor ierarhic inferioare vin în contradicție cu probele anexate la materialele dosarului de către reclamant - notificările din 27.07.2020, din 28.07.2020, din 10.08.2020, din 17.08.2020, din 01.09.2020, precum și cu pct. 3.7 din contract, iar aceasta demonstrează cert faptul că aprecierea probelor anexate la materialele cauzei a fost arbitrară, fapt care în consecință duce la casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare.

Mai mult, concluzia instanțelor ierarhic inferioare de a reduce suma datoriei cu 357 032 lei, adică de la 1 050 252, 00 lei la suma de 693 220 lei, se datorează interpretării eronate a normelor de drept și omiterea aplicării normelor de drept corespunzătoare, temeuri de casare prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

Recurentul susține că instanța de judecată a interpretat eronat prevederile art. 875 alin. (6) din Codul civil. Or, indiferent de destinația plății indicată de către pârât în ordinele de plată, achitățile efectuate de către acesta la 24.07.2020, 27.07.2020, 10.08.2020, 17.08.2020, 26.08.2020, au fost imputate în temeiul art. 875 alin. (6) din Codul civil, prin notificările recurentului evidențiate mai sus și existente la materialele cauzei și în temeiul pct. 3.7 din contract, în contul stingerii penalităților de întârziere datorate conform pct. 8.3 din contract.

Recurentul consideră eronată concluzia instanței de apel privind micșorarea sumei penalității încasate de către instanța de fond, în mărime de 600 000 lei, până la suma de 100 000 lei or, aceste aprecieri ale instanțelor ierarhic inferioare absolut arbitrare se datorează inclusiv și interpretării eronate a prevederilor art. 953 din Codul civil.

Recurentul a remarcat că instanțele inferioare nu au apreciat probele care confirmă că intimatul se eschiva totalmente de la achitarea datoriei, nu răspundea la notificările creditorului privind achitarea datoriei adresate încă în ianuarie 2020 până la intervenirea pandemiei, prin urmare, neîntemeiat instanțele au reținut art. 904 alin. (1) din Codul civil.

La 12 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererilor de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 220, vol. I).

Prin referința depusă la 22 iulie 2022, SRL „Dreamgreen” a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Prin referința depusă la 27 iulie 2022, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de SRL „Dreamgreen”.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 februarie 2022. Decizia

motivată a fost expediată participanților la proces la data de 16 mai 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 110 verso).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale, declarând recurs ÎS „Calea Ferată din Moldova” la 03 iunie 2022, iar SRL „Dreamgreen” la 21 iunie 2022, respectând termenul prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de SRL „Dreamgreen” și ÎS „Calea Ferată din Moldova”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Dreamgreen” și Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh